

ΠΙΓΚΟΥΪΝΟΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΤΗΣ ΕΝΩΜΟΤΙΑΣ ΠΙΓΚΟΥΪΝΩΝ ΤΗΣ 3ης ΟΜΑΔΟΣ ΝΑΥΤΟΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ: Ι. Π. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

Διεύθυνσις: Σολωμοῦ 54. Ἄριθ. Τηλ. 54—208.

22 Ἀπριλίου 1937

ΕΤΟΣ 1ον ΦΥΛΛΟΝ 6ον

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 2—

Διὰ τὸ Ἐξωστρικόν » 3—

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ: Ἡ καλύτερα φωτογραφία ἐργασίας κατ' ἐνωμοτίας.

Ἐπαθλον: 1 φωτογραφικὴ μηχανή. Δικαίωμα συμμετοχῆς Δρχ. 10.

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ

Ὁ Φίλιππος καὶ ὁ Πέτρος ἦσαν συμμαθηταί. Καὶ οἱ δύο τους καλὰ καὶ ἔξυπνα παιδιά. Ἔϊχαν ὅμως κάποια διαφορὰ. Ὅταν ἐπρόκειτο καμμιά φορὰ ν' ἀποφασίσουν νὰ ἀπασχοληθοῦν μὲ κάτι ἐκτακτὸ εἴτε παιχνίδι εἴτε μάθημα ὁ μὲν Φίλιππος συνήθως δεχότανε καὶ πάντα ἐρχότανε τὴν ὠρισμένη ὥρα καὶ ἄλλες φορὲς πάλι ἀρνιότανε καθαρὰ καὶ ἔξιστερα ὁ δὲ Πέτρος ἄρχιζε ἀμέσως νὰ λέη ὅτι δὲν θὰ προφθάσῃ νὰ μελετήσῃ ὅτι ἔχει πολλὰ νὰ κάνῃ καὶ συχνὰ ἔλεγε ὅτι θάθρῃ καὶ δὲν ἐρχόταν. Αὐτὴ ἡ διαφορὰ ἦταν ἀκόμα πλεὺ παρὰ ξένη γιατί ὁ Φίλιππος ἐκτός ἀπὸ τὸ σχολεῖο του πῆγαινε καὶ μάθαινε καὶ Ἀγγλικὰ ἦταν καὶ Πρόσκοπος καὶ εἶσι εἶχε πολλὴν περισσότερη ἀσχολίαν ἀπὸ τὸν Πέτρο. Θὰ μοῦ πῆτε: «Βέβαια ὁ Φίλιππος τὴν κατάφευγε γιατί φαίνεται ὅτι ὄλην τὴν ὥρα ἦταν σκυμμένος πάνω ἀπὸ τὰ βιβλία του καὶ δὲν ἔπαιζε καθόλου». Αὐτὸ ὅμως δὲν ἦταν ἀλήθεια γιατί καὶ στὴν γειτονιά του ἔπαιζε ὅσο τ' ἄλλα τὰ παιδιά καὶ ἐξ ἄλλου σὰν πρόσκοπος δὲν μπορούσε πλεὺ ν' ἀγαπήῃ τὰ ζωηρὰ καὶ χροῦμένα παιχνίδια. Ὁ Πέτρος εἶπαμε πῶς ἦταν καλὸ παιδί καὶ εὐκρινὴ ἀποροῦσε πῶς ἐνῶ αὐτὸς συνεχῶς δὲν προφθαινε ὁ Φίλιππος ποὺ εἶχε περισσότερη ἀσχολίαν κατάφευγε νὰ τὰ βγάξῃ πέρα. Πρόσεξε ὁ Πέτρος μάλιστα ὅτι ὁ Φίλιππος δὲν ἐφθαινε λαχταρισμένος καὶ ἦταν πάντα σίγουρος ἀπὸ πρῶτα

ὅτι μιὰ ὠρισμένη δουλειὰ θὰ τὴν τέλειωρε σὲ μιὰ ὠρισμένη προθεσμία ἀλλὰ πρόσεξε ἐπίσης ὅτι πάντα μετὰ τὸ παιχνίδι ὅταν τὰ ἄλλα παιδιά ἄρχιζαν τὶς ἀτελείωτες κουβέντες εἶσι καὶ γιὰ θέμι ποὺ ἐνδιέφερε τὸν Φίλιππο αὐτὸς σηκώωταν κι' ἐφευγε. Ὅσπου μιὰ μέρα δὲν βάσταξε καὶ τὸν ρώτησε ποῖο ἦταν τὸ μυστικὸ του ὥστε πάντα νὰ τὰ προφταίῃ ὅλα καὶ πάντα νὰ εἶναι ἐν τάξει.

Ὁ Φίλιππος ἀπήντησε «Τὸ μυστικὸ μου εἶναι ἓνα ἄθροισμα» καὶ ἐπειδὴ ὁ Πέτρος ἀποροῦσε καθὼς ἀπορεῖς καὶ σὺ τὴ στιγμή αὐτὴ, καλέ μου φίλε, ὁ Φίλιππος συνέχισε «Πάρε ἓνα χαρτὶ καὶ γράψε πάνω αὐτὰ ποὺ θὰ σοῦ πῶ τὸ ἓνα κάτω ἀπὸ τὸ ἄλλο. Ὑπνος, περιπολίησις θαντοῦ μου, φαγητὶ, σχολεῖο, μελέτη, ἀνάπνοσις, παιχνίδι, διασκέδασις, διάφορες μικροδουλειῆς τοῦ σπιτιοῦ, ἄλλες ἀσχολίαι (λ. χ. πρόσκοπος, ἄλλα μαθήματα κ.τ.λ.). Τώρα γράψε πλάι τους μὲ εὐκρινεῖα πόση ὥρα διέθεσες ἀπὸ χθὲς ἢ σήμερα γιὰ καθένα ἀπὸ αὐτὰ πραγματικὰ καὶ ὅχι πόση ὥρα ἔχασες γιὰ νὰ τὰ τελειώσῃς Ὁρατὰ. Τώρα πρόσθεσέ τα ὅλα. Νὰ λοιπὸν τὸ ἄθροισμα

Συμπληρώνοντες τὴν 6ην ἐκδοσὶν μας αἰσθανόμεθα τὴν ὑποχρέωσιν νὰ εὐχαριστήσωμεν ὅλους ποὺ μᾶς ἐβοήθησαν καὶ ἰδιαιτέρως τὸν ἀκέλαν κ. Α. Σαράτσογλου Ὑποσχόμεθα ὅτι θὰ ἐξακολουθήσωμεν τὴν προσπάθειάν μας καὶ εἰς τὸ μέλλον μὲ τὸν αὐτὸν ζήλον.

σμα! Κότταξε πόσο απέχει από το 24ωρο. Σχεδόν 5 ώρες. "Όστε 5 ώρες χάνεις κάθε μέρα. Και έπειτα παραπονιέσε ότι δεν προφθάνεις. Τό μυστικό είναι να προσπαθείς να χάνης αυτό τό άθροισμα διαρκώς μεγαλύτερο ώστε στο τέλος να μην περισσέφη ούτε λεπτό πού να μην μπορής να τό δικαιολογήσης».

Αυτά, φίλε μου, είπε ο Φίλιππος κι' εγώ προσθέτω: Μην χάνης ούτε λεπτό στη ζωή σου. Κάνε τό δικό σου άθροισμα και μεγάλωνέ το από ήμέρα σε ήμέρα. Είναι ένα σπουδαίο πράγμα αυτό τό μυστικό για να πετύχης στη ζωή σου.

"Όταν την πρώτη φορά πού θα τό κάμης θα δής πιθανά πόσο τό άθροισμά σου απέχει από τό 24ωρο τότε μόνον θα καταλάβης πόσο άσκοπα αφήνεις και περνάει ο καιρός χωρίς να παίρνης είδηση και πόσο μέρος της ζωής σου πάει πεταμένο.

Και ίσως—άν πρόσεξες αυτά πού σου είπα—τότε για πρώτη φορά θα μετανοιώσης για τό καιρό πού έχασες. Κι' αυτό τό μετανοιομα θα είναι ή βάση για να αρχίσης να ζής με τάξι και με πρόγραμμα μια ζωή πειό ενεργητική και τό σπουδαιότερο —πειό χαρούμενη.

α. δ.

ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΣ ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΠΑΓΟΔΑ

Κάθε μέρα ο Σπύρος περνά μπρός από τις τόσες Παγόδες πού βρίσκονται στο Βάν-κόκ.

"Αλλά μιá μέσα από όλες αυτές τού κινεί την περιέργεια. Αυτήν θέλει να επισκεφθῆ, και αυτήν πού βρίσκεται δίπλα στο παλάτι.

Τό είπε στον πατέρα του: «Πρέπει να γνωρίζης κανέναν ιερέα τού Βουόδα, τού άπύτησε, είναι πολύ όρατα αλλά δεν επιτρέπουν στους ξένους να την δουν. Άρχέσου λοιπόν να δής όλες τις άλλες και μην θελήσης ν' ανοίξης ιστορίες μ' αυτήν την επιθυμία σου».

Αυτά τά λόγια αντί να τόν καταλαΐνουν τού κέντρισαν την περιέργεια.

"Ολόκληρες βδομάδες παραμονεύει να βρηῆ ευκαιρία για να μπῆ στην Παγόδα.

Προσέχει όμας πολύ, γιατί και ή πιο παραμικρή απότοια τών Ιερέων μπορεί να τού χαλάση τά σχέδια για πάντα.

"Ένα πρωί, μιá ολόκληρη όμας από άν-

θρώπους στέκεται μπρός την πόρτα της παγόδας οἶν να περιμένῆ κάποιον ή κάτι.

Για κάθε ένδεχόμενο ο Σπύρος κρύβεται πίσω από τις κολόνες και περιμένει.

Σε λίγο ντυμένος μ' ένα μακρό χιτώνα και ζωσμένος μιá μεταξένια ζώνη, έρχεται ένας ιερέας τού Βουόδα κρατώντας στο χέρι του ένα μεγάλο κλειδί.

Χαιρετά με φιλοφροσύνη, χαμογελά στους πιό νέους, ανοίγει την πόρτα και λέει στους φίλους του να μπούν.

"Ο Σπύρος γλυστρά κι' αυτός μαζί με τούς ξένους μέσα στην Παγόδα.

"Αν μείνει μαζί τους μπορεί πολύ γρήγορα να τόν αντιληφθούν, γι' αυτό φροντίζει να άπομακρυνθῆ και να πάη μόνος του να την επισκεφθῆ.

Πλούτη άμύθητα είναι σωριασμένα μέσα εκεί. Άγάλματα άσημένια, μαλαματένια άκτινοβολούν στις άκτίνες τού ήλιου πού μπαίνει από τά πολύχρωμα κρύσταλλα τών παραθύρων.

Περίεργα και φανταστικά ζῶα στέκονται άπάνω σε κολόνες από πολύχρωμα μάρμαρα. Χιλιάδες λάμπες από ακαλιστό μέταλλο ρίχνουν ένα πράσινο φῶς στους τοίχους πούναι γεμάτοι από ύπέροχα μωσαϊκά.

Παντό μεγάλα και μικρά άγάλματα τού Βουόδα πού κοιτάζουν με τό περιεργό τους βλέμμα.

"Ο Σπύρος δεν μπορεί να πιστέψη τά μάτια του, σε κάθε του βῆμα στέκεται για να θαυμάση τις όμορφίες πού σε κάθε του βῆμα αλλάζουν και γίνονται περισσότερες.

Οί επισκέπται δεν θ' αρχίσουν να φύγουν γι' αυτό ο Σπύρος πηγαίνει προς την πόρτα, κρύβεται σε μιá σκοτεινή μεριά και τούς περιμένει για να βγη όπως μπῆκε.

"Η όρα είναι 12, γίνεται 1, 2, 3 και κανείς δεν παρουσιάζεται.

"Η πόρτα είναι κλειδωμένη. Αρχίζει ν' άνησυχῆ, ή άνησυχία του γρήγορα γίνεται φόβος. Είναι 7 τό άπόγευμα και τό λίγο φῶς πού ρίχνουν οι λάμπες γεμίζει την άτρόσφαιρα άβεβαιότητα και τρόμο. Τ' άγάλματα πέφτουν μιάν έκφραση είρωνική, ενώ ο Βουόδας φαίνεται οἶν θρυμωμένος, και τά περιεργα ζῶα πού τό πρωί ήταν τόσο όρατα γίνονται δρόκοντες έτοιμοι να τόν κατασπαράξουν. Κι' ή φαντασία του τόν κάνει ν' άκούη

και τὸ σῆρσιμο τῶν ποδιῶν φαντασμάτων ποῦ περιφέρονται στοὺς σκοτεινοὺς διαδρόμους τῆς παρόδα.

Ὁ Σπῦρος κλίνει τὰ μάτια του γιὰ νὰ μὴ βλέπη.

Τέλος φθάνει ἡ ἡμέρα. Θαῦμα! ἡ πόρτα ἦταν ἀνοιχτή. Ὁ Σπῦρος φεύγει γρήγορα ἀπὸ τὴν φυλακὴ του, κι' ἄλλη φορὰ θάνατο πρὸ προσεκτικὸς στὰ λόγια τοῦ πατέρα του.

Ὁ ἱερεὺς τοῦ Βουόδα τὸν εἶχε δὴ καὶ γιὰ νὰ τὸν τιμωρήσῃ τὸν ἔκλεισε ἐκεῖνη τὴν νύχτα στὴν παρόδα γιὰ νὰ τοῦ δείξῃ πῶς κανένας δὲν μπορεῖ νὰ κάνει κάτι χωρὶς τὰ ὑποστῆ τίς συνέπειες τῆς πράξεώς του. II.

ΔΕΝ Μ' ΑΡΕΣΟΥΝ ΟΙ ΕΥΚΟΛΕΣ ΝΙΚΕΣ

Ὁ Μανώλης κι' ὁ Κώστας εἶναι ἀσυνακώμιστοι χιονοδρόμοι.

Στὸ ἐνεργητικὸ τους ἔχουν ἕναν μεγάλο ἀριθμὸ νικῶν. Τὴν μιὰ φορὰ νικᾷ ὁ Μανώλης, τὴν ἄλλη ὁ Κώστας κι' ἔτσι οἱ νίκες τους εἶναι εἶναι περίπου οἱ ἴδιες.

Ἕνας μεγάλος χιονοδρομικὸς ἀγῶνας προκυρήχθηκε, κι' αὐτὸ εἶναι μιὰ αἰτία ποῦ τοὺς κάνει νὰ προπονῶνται ἕσο τὸ δυνατόν περισσότερο. Κι' ἔλας ἄρχισαν νὰ μπαίνουν στοιχήματα. Ἄλλοι εἶναι ὑπὲρ τοῦ Κώστα, ἄλλοι γιὰ τὸν Μανώλη.

Ἦρθε ἡ ἡμέρα τοῦ ἰγῶνος. Ἐτοιμάστηκαν. Ὅλοι οἱ ἀθληταὶ ἐμφανίστηκαν. ἀλλὰ ὁ κόσμος ὅλος κάρφωσε τὴν ματιὰ του μόνον σ' αὐτοὺς τοὺς δύο, αὐτοὶ εἶναι ποῦ θὰ παλαίψουν γιὰ τὴν νίκη.

Ξεκίνησαν. Ὅλοι θαυμάζουν τὴν εὐκινησία, τὴν χάρι καὶ τὴν προσπάθεια τῶν 2 ἀνταγωνιστῶν.

Ἐχουν κι' ἔλας περάσει τόσοι καὶ τόσοι ἐπικινδύνους κατηφόρους καὶ καὶ κάθε φορὰ οἱ καρδιές τῶν θεατῶν σφιγγονται διὰν περνοῦν τίς δύσκολες αὐτὲς μεριές τοῦ ἀγῶνος. Τώρα εἶναι πιά κοντὰ στὸ τέρμα, μιὰ δύσκολη καταβασία ἔχουν ἀκόμη καὶ τεματίσαν. Ὅλοι ποῦ ἔβζλαν στοιχήματα κοιτοῦν μὲ ἀγωνία τὴν δύσκολη αὐτὴ φάση.

Μιὰ βοή γεμάτη λύπη καὶ ἀγωνία βγήκε ἀπ' τοὺς θεατῆς. Ὁ Κώστας, περμένος κάτω μὲ τὸ ἕνα του πόδι σπασμένο παραιτεῖται ἀπὸ τὸν ἀγῶνα.

Ὅλοι ποῦ στοιχημάτισαν γιὰ τὸν Μανώλη χαίρονται κι' ἔλας γιὰ τὴν νίκη τους.

Ὅλοι τους χαίρονται, τὸ κύπελλο, ἡ νίκη, ἡ δόξα εἶναι γιὰ κείνον, δὲν ἔχει ποιά κανένας ἀνταγωνιστὴ.

Ἀλλὰ τὰ ἴδια δὲν σκέπτεται κι' ἐκεῖνος. Ἐχει κι' ἔλας θγάλει τὰ σκί του καὶ βρίσκονται δίπλα στὸν φίλο του γιὰ νὰ τὸν βοηθήσῃ.

«Μὰ γιατί Μανώλη δὲν ἐξακολουθεῖς; τρελλάθηκες;» τοῦ λέει ὁ Κώστας. «Μιὰ περίεργη γνώμη, δὲν μ' ἀρέσουν οἱ εὐκόλες νίκες».

Τὰ βλέμματα τους συναντήθηκαν, τὰ χέρια τους ἐνώθηκαν, κανένας τους δὲν θὰ ξεχάσῃ αὐτὴν τὴν στιγμή. II

ΓΙΑ ΤΑΣ ΟΔΗΓΟΥΣ

ΠΟΤΕ ΜΗ ΕΞΗΝΑΣ ΤΗΝ ΥΠΟΣΧΕΣΗ ΣΟΥ

Μεταξὺ ἀπὸ 2 καλοκαιρίες, μιὰ βροχὴ δυνατὴ καὶ ραγδαία εἰς θύελλα γιόμισε τὴν ἐξοχὴ ἀπὸ ρυάνια, εἰνάξε ἔλα τὰ ἀνθη κι' ἐξάπλωσε τὰ στάχυα, φούσκωσε τὸ ποταμάκι καὶ ἡ Νίνα ποῦ δὲν μπορεῖ πιά νὰ περάσῃ στὴν ἄλλη ὄχθη κλαίει καὶ ἀπελπίζεται.

Ἐρημιά, νυχτώνει. Ἡ μητέρα της θ' ἀνησυχῇ, ὁ πατέρας της θὰ θυμώσῃ. Τὶ νὰ κάνῃ; Προσεύχεται: Θεέ μου βοήθησε με, ἐσὺ ποῦ βοηθεῖς ὅλον τὸν κόσμον, βγάλε με ἀπ' αὐτὴν τὴν δύσκολη στιγμή. Καὶ κάνει τάμα κάθε μέρα νὰ στολίσῃ τὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ μὲ τὰ τριαντάφυλλα της πρὸ ἀγαπημένης της τριανταφυλλιάς ποῦνε γεμάτη μπουμπουκία.

Μὰ νὰ, ἕνας γέρος τὴν πλησιάζει, τὴν παρηγορεῖ, τὴν περνᾷ τὸ ποτάμι καὶ τὴν πάει σπιτί της. Ἡ Νίνα εἶναι γεμάτη εὐγνωμοσύνη στὸν Θεό, καὶ τὸ βράδυ στὴν προσευχὴ της δὲν ξεχνᾷ νὰ τὸν εὐχαρηστήσῃ ξανά.

Ἐρχεται ἔμως ἡ νύχτα, ὁ ὕπνος καὶ τὸ ἄλλο πρωτὶ ἔγει τελείως ξεχασμένο τὸ τάμα της, βλέπει τὴν ἀνθησιμένη της τριανταφυλλιά καὶ εἶναι κατενθουσιασμένη.

Θὰ εἶναι κρέμα νὰ κόψῃ αὐτὰ τὰ ὠραία τριαντάφυλλα γιὰ νὰ στολίσῃ μιὰν εἰκόνα. Μόνο θὰ πάῃ στὸ λειβάδι νὰ μαζέψῃ μερικὰ ἀγριολούλουδα, αὐτὸ εἶναι ἀρκετό.

Μπαίνει στὸ σπιτί της γιὰ νὰ πάρῃ τὸ καπέλλο της καὶ θγαίνοντας πάῃ νὰ ξαναἰταυμάτῃ τὰ ὠραία της λουλούδια. Ἀλλὰ ἔχι, μόνο σκόρπια φύλλα βρίσκει, ἕνας ἀπότομος ἀέρας σκόρπισε τὰ ὠραία τριαντάφυλλα καὶ ἄφισε μονάχα μερικὰ ξερὰ κλωνιά. Καὶ ἡ Νίνα σκέπτεται: Ναι εἶναι ὁ ἴδιος ὁ ἀέρας ποῦ της ἔδωξε ἀπὸ τὸ μυαλό της τὴν ἀπόφαση ποῦ

είχε να τηρήσει τὸ τάμα της. Κατάλαβε τὴν σημασία του καὶ ἀπὸ ἐκείνη τὴν ἡμέρα σκεπτόταν καλά πρὶν πᾶν κάτι, ἀλλὰ ἅμα τὸ ὑπόσχοταν τὸ ἐκτελοῦσε.

2 A

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΟΣΜΟ

Τὴν Κυριακὴν 11 Ἀπριλίου ἔγινε μία μεγάλη ἐκδρομὴ τοῦ ΣΕΠ ὑπὸ τὴν ὄψειαν τῆς Α.Β.Υ. τοῦ διαδόχου Παύλου.

Τὴν ἴδια ἡμέρα ἔγινε ἡ δοκιμωσὶα τῆς ομάδος Μενιδίου. Εἰς τὴν νέαν ομάδα εὐχόμεθα καλὴν ἐπιτυχίαν εἰς τὴν προσκοπικὴν τῆς σταδιοδρομίαν.

Πληροφορούμεθα τὴν ἐκδοσὶν ἑνὸς νέου προσκοπικοῦ περιοδικοῦ τοῦ «Καγγορθῶν» τῆς 17ης Ο.Α. Εὐχόμεθα καλὴν ἐπιτυχίαν καὶ πολλὰς εἰσπραξείας.

Τὸ πρόπαραελθὸν Σάββατον ἔφθασε ὁ ἐκ Βόλου ἀντιπρόσωπός μας ἀέλας Β. Ζακάρ. Τὸν εὐχαριστοῦμε πολὺ διὰ τοὺς κόπους εἰς τοὺς ὁποίους ὑπεβλήθη κατὰ τὸ ταξιδίον του διὰ τὴν διάδοσιν τοῦ ΠΙΓΚΟΥΓ'ΝΟΥ.

Ἐὰν θέλετε Abat-jours μὲ προσκοπικὰς παραστάσεις καὶ μὲ ἐξαιρετικὰς ἐργασίας ἀπενδυνθεῖται εἰς τὴν ἐνωμοσίαν ΑΔΚΥΟΝΩΝ τῆς 3ης Ο.Ν.Α. Ἀντὶ ἐπιτελεστικῆς τιμῆς.

ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ

Τὸν προπαραελθόντα μῆνα συγκεντρώθησαν εἰς τὴν Αὐστράλιαν 4000 πρόσκοποι. Κατεσκήνωσαν εἰς τὸ Ἐθνικὸν ἄλσος καὶ εἰς τὴν Ἀδελαΐδα. Προήρχοντο πλὴν τῆς Αὐστραλίας ἀπὸ τὴν Νότιον Ἀφρικὴν καὶ τὴν Κεϊπτόν. Τὸν Ἀρχιπρόσκοπο ἀντιπροσώπευσε ὁ Σέρ Πέρσου Ἐβερρετ.

ΙΝΔΙΑΙ

Ὁ Ἀρχιπρόσκοπος παρέστη εἰς τὸ πρῶτον Πανινδκὸν Ἰζάμπορη εἰς τὸ Δελχί, τὸ ὅποιον ἄρχισε τὴν 3 Φεβρουαρίου. Συγκεντρώθησαν 4.000 Ἰνδοὶ πρόσκοποι. Τὴν ἑναρξιν ἐκήρυξεν ὁ ἀντιβασιλεὺς τῶν Ἰνδῶν.

ΟΛΑΝΔΙΑ—ΤΖΑΜΠΟΡΗ 1937

Εἰς τὰς Ὀλλανδικὰς Ἀνατολικὰς Ἰνδίας ἐξετυπώθη εἰδικὸν γραμματόσημον ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ Ἰζάμπορη.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ Ἰζάμπορη θὰ λειτουργήσῃ θεατρὸν. ὅπου αἱ διάφορα ἀντιπροσωπεύει θὰ ἐκτελέσουν διαφόρους παραστάσεις.

Ὁ δὲ λειτουργήσῃ ἐπίσης Τραπεζικὸν κατὰστημα, ὅπου θὰ ἐκτελοῦνται ὅλαι αἱ Τραπεζικαὶ ἐργασίαι ἐπιταγαὶ κλπ.

ΑΙΓΥΠΤΟΣ

Ὁ Πρόσκοπος καὶ παλαιὸν Λυκόπουλον Βασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου Φαρούκ συμπλήρωσε τὴν 11 Φεβρουαρίου τὰ 17 του χρόνια.

ΡΩΣΣΟΙ ΠΡΟΣΚΟΠΟΙ

Πολλοὶ Ρῶσσοι μοιροῦντι μακρὰν τῆς Πατρίδος τιν ἔχουν ἰδρύσῃ προσκοπικὰς ομάδας, ὅπως εἰς τὴν Γαλλίαν, Λεττονίαν, Σερβίαν, Ἑσθονίαν κλπ. Αἱ ομάδες αὐτὲς ἀξάνουσι ἀπὸ ἔτος εἰς ἔτος.

ΠΟΤΕ ΜΗΝ ΞΕΧΝΑΣ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ ΣΟΥ

Ἰπὸ Γ. Συμεωνίδου

Μέσα στὸ δάσος τῆς Θουριγγίας εὐρίσκεται τὸ χωριὸν Wickersdorf.

Ἐκεῖ ἐδρεύει καὶ μὴ ὀνομαστὴ Σχολή. Εἰς αὐτὴν φαίονται ἄγρια καὶ κορίτσια. Οἱ διδάσκαλοί τους, εἶναι φίλοι τους ποὺ ξέρουσι ὅλα τους τὰ μυστικὰ καὶ σ' ὅλα τοὺς δίνουν τὴ γνώμη τους.

Οἱ μαθηταὶ ἀγαποῦσι τοὺς διδασκάλους τιν ἀλλὰ γιὰ ἕνα θὰ μπορούσαν νὰ πέσουν καὶ εἰς τὴν φωτιὰ ἀκόμη. Τίς περισσότερες φορές παραδίδει τὰ μαθήματά του στὸ ὑπαιθρο.

Ἐκεῖ διδάσκονται βοτανικὴ καὶ γυμναστικὴ κόβουσι ξύλα, παρατηροῦσι τὴ ζωὴ διαφόρων ζώων καὶ δίνουν διάφορες θεατρικὰς παραστάσεις.

Ἀλλὰ εἰς τὸ τρέξιμο ἔχει μεγάλην ἐπιδωσιν ὁ κ. Pelzen. Οἱ μαθηταὶ του δὲν μπορούσι νὰ τὸν ἀκολουθήσουν, εἶναι γρηγοροὶ ὡς τὸν ἀνεμο.

Μία μέρα ὅμως συνέβη κάτι ποὺ θὰ μείνῃ ἀξέχαστο καὶ στὸν δάσκαλο καὶ στοὺς μαθητὰς.

Ὁ κ. Pelzen νίκησε τὸν πρῶτον γρηγοροδρόμην τοῦ κόσμου, τὸν Νούρμ. Οἱ μαθηταὶ του μετὰ ἀπὸ αὐτὴ τὴν νίκη του τὸν ἐσήκωσαν στοὺς ὤμους καὶ τὸν περιέφερον ὑπερήφανοι γιὰ τὸν δάσκαλό τους.

Οἱ Ἀμερικανοὶ τοῦ προσέφεραν ἀμύθητα ποσὰ γιὰ νὰ δεχθῆναι νὰ πάῃ στὴν Ἀμερικὴν, ἀλλὰ αὐτὸς τοὺς ἀπήντησε ὅτι προτιμᾷ νὰ μείνῃ μὲ τοὺς συντρόφους του.

Αὐτὸς δὲν μετάνοιωσε ποτὲ καὶ οἱ μαθηταὶ του ἔμαθον πὺς ὁ καθένας πρέπει νὰ μείνῃ στὴν Πατρίδα του γιὰ νὰ τὴν δοξάσῃ καὶ γιὰ τὴν βοηθήσῃ ὅσο μπόρῃ.

ΑΠΟ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΟΥ ΑΡΧΙΠΡΟΣΚΟΠΟΥ Adveturing to Manhood

Κάθε Πρόσκοπος: Ένας Άγιος Γεώργιος

‘Ο Άγιος Γεώργιος ήταν ο τύπος ενός καλού προσκόπου.

Δηλαδή, όταν συναντούσε μία δυσκολία ή ένα κίνδυνον, όσο μεγάλη και αν ήταν, έστω και υπό την μορφήν δράκου, δεν άπισθοχωρούσε ούτε έφοβείτο αλλά ώρμούσε με όλην τήν δύναμιν που μπορούσε να βάλη εις τόν έαυτόν του και τό άλογό του. Μελονότι ανεπαρκώς όπλισμένος διά μίαν τέτοια συνάντηση μεμόνον τό ξίφος, άπεφάσιζε, κατέβαλε κάθε προσπάθεια και τέλος έπέτυχανε να υπερνικήση τήν δυσκολίαν, που κανείς δεν τολμούσε να αντιμετώπιση.

Αυτός είχε ακριβώς ο τρόπος με τον όποιον ένας πρόσκοπος οφείλει να αντιμετώπιση μίαν δυσκολίαν ή ένα κίνδυνον, αδιαφόρως αν φαίνεται εις αυτόν μεγάλος ή τρομερός και ανεξαρτήτως των εφοδίων που θά έχη διά τήν πάλην.

‘Οφείλει να βαδίση προς τον κίνδυνον Ισχυρός και με πίστην χρησιμοποιών κάθε δύναμι για να τόν υπερνικήση και τό πιθανώτερον είναι ότι θά νικήση.

ΤΟ ΝΟΥ ΣΟΥ ΣΤΟ ΜΥΑΛΟ ΣΟΥ

Σου έχω ειπή ως τώρα πως να κάνης τόν έαυτό σου δυνατό και γερό στο σώμα, αλλά έχω αυτόν τόν φοβερό νόμο πάντα στο νου μου «ό Πρόσκοπος δεν είναι άνόητος». Δεν είναι λοιπόν άρκετό να γίνετε δυνατοί και γεροί. Γνώρισα δυνατούς και μεγαλοκαίμωμένους ανθρώπους που ήσαν δυστυχώς άνόητοι.

Γι' αυτό μαζί με τήν διάπλασι του σώματός σας, φροντίζετε να ακονίζετε και τό μυαλό σας. Τό πρώτο βήμα είναι να μη άφίνετε τίποτε άπαρατήρητο, τίποτε να μη σας ξεφεύγει.

Η ΜΑΝΙΑ ΤΗΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΙΚΟΤΗΤΟΣ

Μιά από τίς πιό κατάλληλες ασχολίες για τόν πρόσκοπο είναι: ασφαλώς ή συγκέντρωσις πληροφοριών διά της παρατηρήσεως.

Από τήν έξης Ιστορία θά δείτε πως σπουδαίο είναι να παρατηρή κανείς μικροπράγματα και να βγάζει συμπεράσματα απ' αυτά. Η Ιστορία αυτή είναι παρμένη από τό βιβλίο ενός μεγάλου Γάλλου συγγραφέως.

Στήν εποχή του Λουδοβίκου XIV Βασιλέως της Γαλλίας, οι μονομαχίες μεταξύ των ευ-

γενών και άξιωματικών ήσαν συχνότατες, τόσο που ο Βασιλεύς τίς άπηγόρευσε ρητώς με άσστηρή ποινή για τους παραβάτας.

Μιά μέρα έμαθε ο Βασιλεύς πως ένας από τους ευγενείς του, όνόματι De Guiché, ειρέθη στο δάσος βαρύν πηλωμένος και τό άλογό του σκοτωμένο. Διεδίδετο πως του έπετέθη ένας αγριόχοιρος.

‘Ο Βασιλεύς όμως δεν πολυπίστευε τήν Ιστορία αυτή και ύποπτευστο πως έπρόκειτο μάλλον περί μονομαχίας: γι' αυτό φώναξε τόν καλλίτερό του άστυνομικό, τόν αρχηγό D'Artagnan και του είπε να πάη κρυφά στο μέρος του δυστυχήματος, να εξετάση επί τόπου τά καθέκαστα και να του πει τήν γνώμη του. ‘Ο D'Artagnan άμέσως έτρεξε στο δάσος, βρήκε τό μέρος και τό εξερεύνησε προσεκτικά από δλας τάς διευθύνσεις. ‘Όπειτα επέστρεψε στον Βασιλέα και του είπε, πως πραγματικώς έπρόκειτο περί μονομαχίας.

Είχε βρή τό άλογο σκοτωμένο. Από τά ίχνη κατάλαβε πως δύο άλογα, τό ένα δίπλα στο άλλο είχαν έλθη στο δάσος. Μόλις έφθασαν στο μέρος εκείνο όνομαζόμενο Roud-point, σταμάτησαν για λίγα λεπτά (τά ίχνη έδειχναν πως τά άλογα έμειναν άρκετά στο ίδιο μέρος).

‘Ασφαλώς ο ένας ίππεύς άκουγε ενώ ο άλλος μιλούσε (γιατί τό ένα άλογο είχε θαθεί άσκήσιση τό έδαφος χωρίς ο ίππεύς να τό σιγχερτή, έχων τόν νου του στην όμιλία του και όχι σ' αυτό).

‘Όπειτα ο ίππεύς που μιλούσε, άπομακρύνθηκε λίγο γύρισε και στάθηκε άπέναντι στον άλλον. Τό άλογό του ήτο προφανώς μαύρο (μερικώς τρίχες από τήν σούρα του είχαν σταθή άπάνω σε μία θατομυριά). ‘Ο ίππότης του μαύρου άλόγου έπυροδόλησε και έσκότωσε του αντίπαλού του τό άλογο τό όποιον τώρα εβρίσκετο πεθαμένο με μία σφαίρα πιστολιού στο κεφάλι. ‘Ο ίππεύς του σκοτωμένου άλόγου έλευθερώθηκε από αυτό, (ύπήρχαν μερικά άποτυπώματα που έδειχναν με πόσην δυσκολία κατώρθηκε να τραβήξη τό πόδι του κάτω από τό άλογο) διευθύνηκε προς τόν αντίπαλό του, στάθηκε σταθερά μπροστά του (και τά δύο ίχνη των ποδιών του έφαινοντο έντονα στο έδαφος) και κατά πάσαν πιθανότητα τόν έπυροδόλησε, χωρίς να τόν πετύχη (γιατί δίπλα στού άλλου τήν θέσι εβρίσκετο ένα καπέλλο τρυπημένο: τό καπέλλο αυτό ήτο σπηλαιόσμένο και δεν έδειχνε σε ποιόν άνήκε). ‘Ο ίππεύς έπυροδόλησε έκ δευτέρου τόν αντίπαλό του, αλλά κι' αυτός απέτυχε

(γιατί έφαινετο ένα πτερό κομμένο από τὸ καπέλλο του, πεσμένο δίπλα του καὶ ένα κλαδί ενός δένδρου, από πίσω του είχε σπάση από τὴν σφαίρα). Ξαναγέμισε τὸ πιστόλι του, αὐτὸ μὲ δία καὶ νευρικότητα (γιατί είχε σκορπίση λίγο μπαρούτι γύρω του) καὶ επέταξε τὴν βέργα, φαίνεται πῶς δὲν θὰ είχε τὸν καιρὸ νὰ τὴν βάλῃ στὴν θήκη της (ἦτανε πεταγμένη ἐκεῖ κοντά) * Ἐπιροβόλησε ἐκ νέου επέτυχε τὸν ἀντίπαλό του, τὴν στιγμή ἀκριβῶς ποῦ αὐτὸς ἐτοιμάζετο νὰ ἀνταποδώσῃ τὸν πυροβολισμόν ἢ σφαῖρα τὸν ἐκτύπησε σὲ δύο μέρη : στὸ δεξιὸ χέρι καὶ στὸ στήθος (ὅπως ἔδειχναν δύο κηλίδες αἵματος στὸν τόπο ποῦ είχε πέση). Αὐτὸ δείχνει πῶς είχε τὸ δεξιὸ του χέρι ἔμπρὸς στὸ στήθος του, σκοπεύοντας τὸν ἑπεία. Ἐνὸ πιστόλι εὑρίσκειτο στὸ ἔδαφος μὲ αἱματομένην τὴν λαβή καὶ ἕνας σπασμένος κρῖκος ἦτανε δίπλα του ποῦ ἐπιβεβαίωνε τὰ λεγόμενά του.

Ὁ D' Artaguan πίστευε πῶς ὁ πληγωμένος ὀνομάζετο Guiché γατὶ τὰ οἰκόσημά του εὑρίσκοντο στὴν σέλλα τοῦ ἀλόγου του.

Ὁ πληγωμένος δὲν είχε σκοτωθῆ (ἀποτυπώματα ποδιῶν ἔδειχναν πῶς δύο ἄνθρωποι ἤλθαν τὸν ἐσήκωσαν καὶ ἔφυγαν ὑποστηρίζοντας τὸν ἀπὸ τίς δύο πλευρές, ἐνῶ αὐτὸς ἔσπερνε τὰ πόδια του καὶ ἔσταζε αἷμα μεταξύ αὐτῶν) Ὁ ἀντίπαλός του ἔφυγε καλπάζοντας καὶ τὰ δῆματα τοῦ ἀλόγου του ἔφθασαν ἔως τὸ παλάτι. Ἔτσι ἀσφαλῶς θὰ ἦτο ἕνας ἀπὸ τοὺς ἀξιωματικούς τοῦ βασιλέως. Μὲ αὐτὸ τὸν τρόπο ὁ βασιλεὺς ἀνεκάλυψε πῶς ἐπρόκειτο περὶ μονομαχίας καὶ ὄχι περὶ ἐπιθέσεως ἀγριοχοίρου, καὶ ἔμαθε πῶς ἐμονομάχησαν

Λύσις προηγουμένου σταυρολέξου

1 2 3 4 5 6 7 8 9

1	Ο	Ρ	Α	Σ	Ι	Σ		Κ	Ω
2	Σ	Α	Ν	Ο		Ε	Μ	Α	Σ
3		Σ		Λ	Α	Π	Α	Σ	
4	Μ	Α	Ζ	Α	Ι		Σ	Ι	Α
5	Ι		Ω		Μ	Ε	Κ	Α	
6	Α		Η	Τ	Α		Α		

* Πρόκειται περὶ πιστολίου ἐμπροσθογεμῆς, ὀπισθογεμῆ δὲν ὑπῆρχαν τότε.

ΤΑ ΛΥΚΑΚΙΑ

Σὰν τοῦ δάσους τὰ λυκάκια
ἔτσι ζοῦμε καὶ ἐμεῖς
μὲ χαρὸς καὶ τραγουδάκια,
καὶ παιχνίδια τῆς στιγμῆς.

* *

Μὲ χαρὰ καὶ τσαλιμάκια,
κάνουμε κάθε δουλειά,
σὰν σωστά λυκοπουλάκια,
μὲ τραγούδια καὶ χαρά.

* *

Τὸν Ἀκέλα μας ἀκοῦμε,
κάθε μιά του συμβουλή,
πρόθυμα τὴν ἐκτελοῦμε,
ὅλοι μας αὐτοστιγμῆ.

Α. ΦΡΑΓΚΗΣ

Κίτρινο Λυκόπουλο

3ης Ἀγέλης

ΛΥΚΟΠΟΥΛΑ

Εἴμαστ' ἐμεῖς παιδιὰ ἀνδρειομένα
εἴμαστ' ἐμεῖς τοῦ ἔθνους τὰ παιδιὰ
ποῦ ἔχουμε μεσ' τὴν καρδιά κρυμμένα
δόξα, ἐλπίδα καὶ χαρά.

* *

Εἴμαστ' ἐμεῖς οἱ μέλλοντες προσκόποι
ποῦ θὰ περνοῦμε τέλεια ζωὴ
εἴμαστ' ἐμεῖς ποῦ ἔχουμε ὑπ' ὄψη
τὸν νόμο ποῦ μᾶς ὀδηγεῖ

* *

Φοροῦμε τὴν στολὴ τὴν τιμημένη
ἔχουμε ἕναν λύκο στὴν καρδιά
ποῦ κάνει τὴν ζωὴν μας προικισμένη
μὲ θάρρος, μὲ ἐλπίδα, μὲ χαρά.

Μπαλοῦς τῆς 1ης Βόλου

ΑΠΑΝΤΑ ΤΑ ΕΙΔΗ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ
ΜΠΛΟΥΖΕΣ. ΠΑΝΤΕΛΟΝΙΑ, ΚΑΠΕΛΛΑ ΚΛΠ.

ΜΑΝΤΙΛΙΩΝ ΤΟΥ ΚΑΝΟΝΙΚΟΥ ΧΡΩΜΑΤΟΣ

ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

Π. ΚΟΥΤΣΟΓΙΑΝΝΗ

ΟΔΟΣ ΑΙΟΛΟΥ 19

ΑΓΟΡΑΖΕΤΕ
ΤΟΥΣ ΚΕΡΚΟΥΡΟΥΣ

ΤΗΣ 3ης ΟΜΑΔΟΣ ΝΑΥΤΟΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

ΑΘΗΝΩΝ

ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΑ ΕΙΔΗ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΟΡΕΙΒΑΣΙΑΣ

ΥΠΟΚΑΜΙΣΑ ΜΕΤΑΞΩΤΑ & ΒΑΜΒΑΚΕΡΑ

ΤΥΜΠΑΝΑ & ΣΑΛΠΙΓΓΕΣ

Δ. ΚΑΡΑΜΠΑΤΗΣ & Α^{ΦΟΙ} ΑΠΕΤΙΑΝ

ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 53.223

ΑΘΗΝΑΙ: ΠΑΤΗΣΙΩΝ 15

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ: ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ 57

DENTEX

ΟΔΟΝΤΟΚΡΕΜΑ ΚΑΙ ΥΓΡΟΝ

Λευκαίνει τὰ δόντια Τονώνει τὰ ούλα
Θεραπεύει τὰς άφθας καί τὰ έλκη τοῦ
Στόματος τὰς οὐλίτιδας καί στοματίτιδας.

PEL-FIX

Καθαρίζει καλλωπίζει τὰ μαλλιά Θεραπεύει
τὴν τριχόπτωσιν εξαλείφει τὴν πιτυρίασιν.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ

ΠΑΝΟΥ Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΥ

ΟΜΟΝΟΙΑ — ΑΘΗΝΑΙ